

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoCsp/14/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620200780
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5620200780.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v spore žalobcu: O. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. Q. XX, U. A., zastúpeného splnomocneným zástupcom H. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. C., T. XXX/XX, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, Bratislava, IČO: 31 595 545, právne zastúpenému: Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s. r. o., so sídlom Horná 26, Banská Bystrica, IČO: 36 868 299, o zaplatenie 4.074,38 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4Csp/16/2020-209 zo dňa 10.12.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej aj „súd prvej inštancie“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa voči žalovanému domáhal náhrady škody, ktorú mu mal žalovaný spôsobiť prostredníctvom konania svojej obchodnej zástupkyne v súvislosti s uzatváraním poisťovej zmluvy pre havarijné poistenie motorového vozidla (výrok I.). Žalovanému ako úspešnej strane (§ 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II.). V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca v súdnej veci tvrdil, že k spôsobeniu škody zo strany žalovaného malo dôjsť v dôsledku neplatnosti právneho úkonu, a to poisťovej zmluvy z 26. októbra 2018, ktorú mal uzatvoriť brat žalobcu bez písomného plnomocenstva, riadiac sa pritom údajne nesprávnymi pokynmi obchodnej zástupkyne žalovaného. Okresný súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu, ktorý videl neplatnosť poisťovej zmluvy v tom, že ju v jeho mene uzatvoril jeho zástupca. Z obsahu predloženej plnej moci vyplynulo, že splnomocnený zástupca bol oprávnený v mene žalobcu uzatvoriť havarijné poistenie na konkrétne motorové vozidlo. Poistná zmluva je právny úkon, pri ktorom zákon nevyklučuje, aby ju uzatvoril zástupca. Občiansky zákonník v prípadoch, keď za splnomocniteľa koná splnomocnenec, nevyžaduje ako podmienku platnosti takéhoto právneho úkonu, aby písomné splnomocnenie bolo pripojené k uzatváranému právnomu úkonu. Inými slovami, pre platnosť právneho úkonu sa nevyžaduje, aby bola k nemu pripojená plná moc. Ak splnomocnenec pri konaní prekročil svoje oprávnenie konať za splnomocniteľa, alebo ak niekto koná za iného bez plnomocenstva, je z tohto konania zviazaný sám, okrem prípadu, že by ten, za koho sa konalo, právny úkon dodatočne bez zbytočného odkladu schválil. Ak splnomocniteľ neschválil prekročenie plnomocenstva, alebo ak ide o konanie bez plnomocenstva, môže osoba, s ktorou sa konalo (v tomto prípade žalovaný), od splnomocnenca požadovať buď splnenie záväzku alebo náhradu škody spôsobenej jeho konaním. Toto však neplatí, ak táto osoba o nedostatku plnomocenstva vedela. V danom prípade žalobca nepreukázal splnenie základných atribútov zodpovednostného vzťahu, a to

neplatnosť právneho úkonu, konanie žalovaného v rozpore s právom a vznik škody, prvoinštančný súd preto žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol. Na podporu správnosti svojich záverov okresný súd poukázal aj na časové súvislosti, udalosti, ktoré viedli k podaniu samotnej žaloby. V tejto žalobca tvrdil, že po vzniku poistnej udalosti, spočívajúcej v odcudzení diskov a poškodení prahu motorového vozidla, k čomu došlo dňa 17.11.2018, ním tvrdené skutočnosti o neplatnosti právneho úkonu vyšli najavo „...náhodou, aby poisťovňa nemusela plniť poistné plnenie...“. Prvoinštančnému súdu však neušlo pozornosti, že žalobca opomenul uviesť, že predtým napísal podanie žalovanému, v ktorom ho požiadal o zrušenie bratom uzatvorených poistných zmlúv z dôvodu ich absolútnej neplatnosti, ktorú mal spôsobiť žalovaný neodborným konaním svojej obchodnej zástupkyne. Napriek tomu, že sa žalobca necítil byť poistnou zmluvou viazaný, o čom svedčilo uzatvorenie dvojstranného právneho úkonu zrušenia zmluvy, v danom spore sa domáhal náhrady škody vo výške poistného plnenia na základe poistnej zmluvy pre havarijné poistenie, ktorá bola preukázateľne medzi stranami sporu na základe vzájomnej dohody zrušená. V týchto vzájomne si protirečiacich skutočnostiach prvoinštančný súd videl tiež dôvod pre zamietnutie žaloby. V priebehu konania na okresnom súde žalobca svoje skutkové tvrdenia prispôboval zistenému skutkovému stavu, a teda predloženej plnej moci (ktorej existenciu pritom v žalobe popieral) v tom smere, že by s poistnou zmluvou aj súhlasil, ak by na nej bol podpís brata ako splnomocneného zástupcu. Platnosť poistnej zmluvy začal žalobca namietat až následne, potom, čo mu poisťovňa oznámila, že nebude poskytovať poistné plnenie pre nesplnenie podmienok uvádzaných vo všeobecných obchodných podmienkach.

2. Proti vyššie uvedenému rozsudku žalobca (ďalej „odvolateľ“) podal odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP. Odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zopakoval svoju argumentáciu z prvoinštančného konania, podstatou ktorej bolo to, že zo strany obchodného zástupcu Komunálnej poisťovne došlo k nesprávnemu postupu, a preto nemusela nastať situácia, aby došlo k zrušeniu obchodného vzťahu. Vyjadril presvedčenie, že okresný súd nevenoval dostatočnú pozornosť žalobnému návrhu, a práve naopak, vytvoril nebezpečný precedens pre budúci postup poisťovní, ktoré môžu zavádzajúcim spôsobom uzatvárať s ďalšími klientmi zmluvy, ktoré sa pri uplatnení poistnej udalosti ľahko zneplatnia. Úvahy okresného súdu označil za tendenčné a iracionálne. Je nelogické, aby súd akceptoval postup obchodného zástupcu, ktorý pri podpisovaní zmluvy zavádza klienta, vediac, že v prípade poistnej udalosti poistenia nemusí plniť povinnosti vyplývajúce zo zmluvy. Žalobca pre neplatnosť poistnej zmluvy a následným rozhodnutím súdu prišiel o možnosť docieľiť spravodlivosť aj vzhľadom na nesprávne odmietnutie poistného plnenia, kedy si poisťovňa nezákonne uplatnila neplniť poistné plnenie len preto, že žalobca nepoužil na zabezpečenie kolies poistné skrutky, ktoré doslova nemajú v praxi žiaden význam a neodporučuje ich ani výrobca vozidla; žiadna iná poisťovňa v SR toto neuplatňuje ako dôvod neplniť poistné plnenie. Je nespochybniteľné, že keby si poisťovňa plnila svoje záväzky, neobracal by sa žalobca na súd so žalobným návrhom a v prípade, že by bola poistná zmluva urobená zákonne, žalobca by nežiadal zrušiť zmluvu. Už tým, že poisťovňa zrušila poistné zmluvy, preukázala, že jej pracovník urobil chybu, pretože žiadna poisťovňa by len tak zo srandy nevrátila naspäť poistné plnenie. Za ďalšie, odvolateľ okresnému súdu vytýkal nevypočutie O. A., ktorý mohol vysvetliť a ozrejmiť, ako nastala skutočnosť vypovedania predmetnej zmluvy a zároveň by vedel potvrdiť a ozrejmiť, čo považoval za podvod voči jeho osobe a prečo uviedol taký dôvod vo výpovedi, resp. odstúpenie od zmluvy. Splnomocnenec žalobcu navrhol súdu vypočutie O. A., takisto ako aj sprostredkovateľku s tým, že ak súd považuje ich vypočutie za potrebné, nech tak urobí, no sudkyňa chcela, aby žalobca zložil zábezpeku na trovy svedka, ak by žiadala vypočutie svedkov.

3. Žalovaný v podanom vyjadrení k odvolaniu žalobcu odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, stotožňujúc sa s jeho dôvodmi. Vyjadril presvedčenie, že žiaden zo žalobcom označených odvolacích dôvodov nebol naplnený. Odvolanie označil za zavádzajúce a obsahujúce tvrdenia bez opory vo vykonanom dokazovaní. K nevypočutiu žalobcu a obchodnej zástupkyne poukázal na správanie sa zástupcu žalobcu, ktorý na pojednávaní dňa 10.12.2020 sám uviedol, že nenavrhuje vypočuť žalobcu ako stranu sporu a taktiež ani obchodnú zástupkyňu ako svedka. Okresný súd preto nemohol vo veci pochybiť, keď nevypočul takéto osoby.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP toto rozhodnutie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správne. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí,

ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 vyššie citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní zároveň nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvej a druhej inštancie tvoria jeden celok, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovol vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

5. Zo skutkového stavu zisteného prvoinštančným súdom vyplýva, že dňa 26. októbra 2018 bola uzatvorená poisťná zmluva - havarijné poistenie motorového a pripojeného vozidla, predmetom ktorej bolo poistenie motorového vozidla značky Audi A6, EVČ: LM 643DF, s predpokladaným začiatkom poistenia 27.10.2018. Poisťná zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú za dojednané ročné poisťné 1.086,36 eur. Ako poisťník a osoba, ktorá zmluvu uzatvorila, sa uvádza žalobca, medzi stranami ale nebolo sporné, že uvedenú poisťnú zmluvu za žalobcu podpísal jeho brat H. A.. Plná moc k poisťnej zmluve nebola pripojená. Takáto plná moc však bola vystavená, a to ešte dňa 06.08.2018 a žalobca v nej splnomocnil svojho brata H. A., aby vyššie uvedené motorové vozidlo používal pre svoje potreby, aby ho v plnom rozsahu zastupoval vo všetkých úkonoch, ktoré sa budú týkať tohto vozidla a aby vykonal všetky úkony spojené s poistením vozidla (PZP, havarijné poistenie). Dňa 17.11.2018 došlo v Liptovskom Hrádku na Ul. ČSA pri garáži č. 1350 k poisťnej udalosti, keď z predmetného motorového vozidla boli odcudzené 4 ks hliníkových diskov spolu so zimnými pneumatikami a zároveň bol poškodený prah na ľavej strane vozidla. V rámci prebiehajúceho trestného stíhania sa nepodarilo zistiť skutočnosť oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe. Oprava vozidla bola fakturovaná na sumu 2.674,38 eur, pričom okrem nej žalobca vynaložil za zapožičanie náhradného motorového vozidla ďalšiu sumu 1.400,- eur. Listom zo dňa 20. decembra 2018 žalovaný oznámil žalobcovi, že po prešetrení škodovej udalosti dospel k záveru, že odcudzené 4 disky z vozidla neboli zabezpečené bezpečnostnými skrútkami, čo je v rozpore so všeobecnými poisťnými podmienkami článku 13 ods. 5. Preto v zmysle ods. 10 všeobecných obchodných podmienok, ak poisťený poruší niektorú z povinností uvedenú v článku 13, je poisťovňa oprávnená uplatniť výluk a neposkytnúť poisťné plnenie. Na základe týchto skutočností poisťovňa ukončila šetrenie škodovej udalosti bez nároku na poisťné plnenie (č. l. 28 spisu). Listom zo dňa 30.01.2019 žalobca oznámil žalovanému, že poisťnú zmluvu na motorové vozidlo, na ktorom došlo k škode, nepodpísal, nevie, či ide o pokus o podvod a na základe akých zmlúv má byť akože poisťený, keď žiadne dokumenty nepodpísal. Aj na základe zlých pokynov sprostredkovateľky Bc. B. D. ich neoprávnene podpísal zaňho jeho brat H. A.. Na základe uvedeného bola dňa 05.02.2019 medzi stranami uzatvorená dohoda o ukončení poistenia s tým, že zmluvné strany sa dohodli na ukončení horeuvedenej poisťnej zmluvy dňom 27. októbra 2018. Poisťné bolo vrátené na účet platiteľa.

6. Odvolací súd je viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP). Odvolací súd teda preskúmava napadnuté rozhodnutie len z dôvodov, ktoré odvolateľ uvádza vo svojom odvolaní. Hoci žalobca v danom prípade vo svojom opravnom prostriedku vymenoval všetky taxatívne vymedzené odvolacie dôvody, v podstate namietal nesprávne skutkové a právne závery okresného súdu, nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia a nevykonanie navrhovaných dôkazov.

7. Po preskúmaní dôvodov napadnutého rozhodnutia, ako aj obsahu celého prislúchajúceho spisového materiálu, odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd zistil skutkový stav úplne a správne a z tohto aj následne dospel k správne právne záveru, keď konštatoval, že žalobca v danej veci nepreukázal splnenie základov atribútov zodpovednostného vzťahu, na základe ktorých by bolo možné náhradu škody priznať, a to konkrétne neplatnosť právneho úkonu, taktiež ani protiprávne konanie žalovaného a aj vznik samotnej škody. To, že poisťnú zmluvu na motorové vozidlo uzatvoril za žalobcu jeho brat, nespôsobuje neplatnosť právneho úkonu, keďže konanie H. A. vyplývalo zo žalobcom udelenej plnej moci, na základe ktorej bol oprávnený v jeho mene uzatvoriť havarijné poistenie na konkrétne motorové vozidlo. Nedostatkom bolo, že plná moc nebola pripojená k uzatvorenej zmluve. Okresný súd správne konštatoval, že poisťná zmluva je právny úkon, pri ktorom zákon nevyklučuje, aby ju uzatvoril zástupca. Rovnako tak Občiansky zákonník nevyžaduje ako podmienku platnosti takéhoto právneho úkonu, aby písomné splnomocnenie bolo pripojené k uzatváranému právne úkonu, pričom v danom spore nebolo vôbec pochýb o tom, že takéto splnomocnenie bolo udelené. Prezentovanie

uzatváraného právneho úkonu ako neplatného je preto len čisto subjektívnou predstavou žalobcu, ktorá nemá v žiadnom prípade oporu v zistenom skutkovom stave. Aj podľa názoru odvolacieho súdu k samotnému spochybňovaniu platnosti uzatvorenej havarijnej poisťnej zmluvy došlo až potom, ako žalovaný odmietol žalobcovi plniť poisťné plnenie v dôsledku poisťnej udalosti, s výsledkom šetrenia ktorej žalobca nebol spokojný. Správne tiež súd prvej inštancie poukázal na rozpornosť tvrdení žalobcu, ktorý na jednej strane prezentoval ním „v zastúpení“ uzatvorený právny úkon ako absolútne neplatný, no na druhej strane mu nič nebránilo so žalovaným uzatvoriť dohodu o zrušení takéhoto „absolútne neplatného“ právneho úkonu.

8. Žalobca v rámci svojho opravného prostriedku v podstate len zopakovala svoju argumentáciu prezentovanú v prvoinštančnom konaní. Vyplýva z nej, že sa nestotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu tak, ako boli prezentované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a súdu opakovane predkladal svoje subjektívne právne závery, ku ktorým mal okresný súd v danom prípade dospieť. V danej súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda, aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Odôvodnenie napadnutého rozsudku sa dostatočným spôsobom vyporiadava so všetkými relevantnými skutkovými a právnymi otázkami, a teda spĺňa zákonné kritériá kladené na odôvodnenie uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Neopodstatnená je preto aj odvolacia námietka žalobcu vytykajúca ústavnú nekonformnosť rozsudku okresného súdu.

9. Čo sa týka odvolacích námietok o nevykonaní všetkých navrhovaných dôkazov (konkrétne žalobcu, takisto ako aj obchodného zástupcu), v dôsledku ktorej skutočnosti mal okresný súd rozhodnúť bez náležitého zistenia skutkového stavu, je potrebné uviesť, že povinnosťou súdu prvej inštancie nie je vykonať všetky účastníkmi navrhované dôkazy, ale podľa § 185 ods. 1 CSP sám rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. V danom prípade, oboznámiac sa s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ako aj obsahom celého spisového materiálu, odvolací súd dospel k záveru, že už tie dôkazy, ktoré vo veci boli vykonané, poskytovali dostatočný podklad pre rozhodnutie súdu v prejednávanej veci.

10. Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov, keďže odvolanie žalobcu v danom prípade nemalo opodstatnenie a neboli zistené ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti, tento rozsudok okresného súdu ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj výrok o trovách konania, keď zodpovedá procesnému úspechu strán v konaní a zákonným ustanoveniam v ňom uvedeným.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalovanej ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)